

OPENBARE BIJEENKOMST, ANTWERPEN 17 MAART 1987

DE INNERLIJKE MENS

- - - - -

Goede vrienden, denk a.u.b. zelf na. Wij zijn niet alwetend of onfeilbaar en als u zelf niet nadenkt, dan maakt u andermans fouten. Maak liever uw eigene, daar leert u nog van.

Ik zou graag een beetje met u praten over de innerlijke mens. U bent een mens en uw eigen persoonlijkheid, dat weet u ook wel, is nogal verdeeld in n allerhand vakjes. Eén van de dingen die men niet beseft is dat die vakjes ook gepaard gaan met bepaalde krachten. Je zoudt het ook zo kunnen zeggen: Elk deel van de persoonlijkheid heeft een eigen energieniveau. Om het nu heel eenvoudig te zeggen: Als je een kogeltje laat vallen van één centimeter hoog dan heeft het wel een bepaalde inslagkracht, maar als je het van tien meter laat vallen dan komt het toch wel een beetje harder aan.

Het is dus voor een mens belangrijk om te leren hoe hij zijn innerlijke krachten kan gebruiken en hoe die eigenlijk erkend moeten worden. Dat laatste is vaak moeilijk omdat je geconfronteerd wordt met allerhand situaties waarin je eigenlijk menselijk geconditioneerd bent. Je reageert dus volgens een vaststaand programma dat niet noodzakelijkerwijze deel is van je eigen persoonlijkheid.

Er zijn een paar punten wel algemeen bekend geworden. Als je diep gelovig bent kunnen er wonderen gebeuren, zegt men. Een mens die veel zelfvertrouwen heeft kan vaak dingen tot stand brengen die voor anderen onbereikbaar of onmogelijk lijken. Wanneer je te maken hebt met krachten in jezelf en je gelooft, dan is de vraag: Waarop is je geloof gericht? Het is een voorstelling, een wereld. Een wereld met God bijvoorbeeld, ook al zie je die alleen maar als een licht of als een vaagheid waarin je volledig opgaat, schakelt een groot gedeelte van je eigen programmering, je weerstanden, je gewoonten tijdelijk uit. Daardoor kan iemand met een intens geloof meer volbrengen dan iemand die dat geloof niet bezit. En dat gaat niet alleen over paranormale zaken. Het gaat evengoed over uithoudingsvermogen, herstellingsvermogen van het eigen lichaam, vermogen anderen te helpen of hem te genezen, begripsvermogen van anderen. De niveau's van energie zou je in kunnen delen en het hoogste niveau dat alle andere bevat is dan ongeveer vereenzelviging met alle anderen en daardoor gelijktijdig een voortdurend invoelingsvermogen met die anderen en een eenheid van kracht eveneens met die anderen.

Ga je een stap verder dan kom je beneden terecht bij de voorstelling van een super-ego, een geestelijk ik. Een ik is beperkt, d.w.z. het is gebonden aan een persoonsvoorstelling. Buiten die persoonsvoorstelling om kan er dus geen energie worden opgewekt of gebruikt. Maar wel kan alle energie die in de persoon bestaat, zowel van paranormaal vlak als van menselijk vlak, geactiveerd worden.

Dan hebben we nog een lager niveau dat ik zou willen omschrijven als het ik-geloof. Het is het geloof van uw eigen verbondenheid met anderen. U gelooft aan de geest, bijvoorbeeld en dan gelooft u dat die geest in staat is om u te helpen. Daardoor bent u in staat uzelf te helpen, maar alleen zover als u in die geest gelooft, alweer. De krachten die kunnen worden opgewekt liggen meestal alleen maar op psychisch vlak. Ze kunnen bepaalde paranormale verschijnselen mee omvatten als bijvoorbeeld, telekinetische vermogens.

Daaronder ligt een ander vlak en dat is het laagste eigenlijk: het vitale vlak. Een mens die in zijn omgeving bereid is om energie op te nemen kan die energie voor zichzelf verwerken. Hij doet dat voor een deel onbewust. Hoe meer energie je opneemt, over hoe meer energie en zenuwkracht je beschikt. Je hebt dus weer grotere weerstand tegen alle aantastingen.

Dan zijn er mensen die zeggen: Ja, hoe kom ik er aan? Het is eigenlijk heel eenvoudig. Schakel een deel van je bewustzijn uit. In het beste geval krijgen we de perfecte meditatie, waarbij er eigenlijk niets meer bestaat. Je bent er maar er is geen behoefte om waar te nemen, om te manifesteren. Er is alleen het gevoel van een soort verbondenheid. Wanneer je dit punt voor jezelf kunt bereiken, en meestal zal dat in het begin erg moeilijk zijn maar kan het daarna in kortere meditaties tot een kwartier herhaald worden, dan zou je daardoor dus de totale kracht van je eigen verborgenheid met alle dingen kunnen activeren. Je hoeft niet te zeggen waar die kracht naartoe moet, want dat weet je. Dat is deel van wat je bent, van het begin van je meditatie als het ware.

Zou je het een beetje lager willen zoeken, realiseer je dan dat je veel voertuigen hebt. Stel u innerlijk voor dat je elke keer een trap hoger klimt, een soort Jacobs ladder effect. Op het ogenblik dat je jezelf ziet staan, meestal als een soort lichtende gedaante, vraag u niet af hoe kom ik daar terecht of wat is er. Dompel u a.h.w. in die ander onder. U zult ontdekken dat uw denken tijdelijk verandert, u associeert anders en gelijktijdig komt u daardoor in een toestand van absolute ontspanning. Dat is lichamelijk zeer goed en het brengt u er verder meestal ook nog toe uw houding zodanig te wijzigen dat uw lichaamsstromen praktisch ideaal kunnen verlopen. U hebt dan het ik aangeboord.

Zolang u zelfvertrouwen hebt, kunt u de krachten daarvan gebruiken. Vraag u niet af: Kan ik? Zeg niet: Het moet, maar doe. U zult ontdekken dat u op deze manier anderen heel veel dingen kunt geven, vanaf een onzichtbare troost tot uiteindelijk zelfs genezende werking. U kunt dit doen op afstand, u kunt dit doen in contactwerk.

De lagere toestand hangt over het algemeen samen met een wereldvoorstelling. Realiseer je dat al wat je bent en wat je doet in de wereld weerkaatst wordt. Je ziet in de wereld niet alleen wat de wereld is, maar je ziet het op jouw manier, dus je bent zelf mee veroorzakend voor een groot aantal effecten. Door je dan voor te stellen dat je naar die wereld andere dingen uitzendt, dingen die je wilt, krijg je het gevoel dat je die wereld beïnvloedt. Het is dit gevoel dat je nodig hebt. Door dit gevoel namelijk dat enige tijd meestal aanhoudt, ben je later in staat bewust bepaalde energieën te gebruiken en te richten.

U ziet, het is nog niet eens zo heel erg moeilijk. Het is een kwestie van zelfvertrouwen, vertrouwen in de kracht waar je toe behoort en het betekent eigenlijk ook wel een beetje een tijdelijk uitschakelen van uw kritische vermogens. Het is allemaal niet rationeel te noemen, het heeft weinig meer met rede te maken, maar het kan effecten veroorzaken. Die effecten zijn ook later redelijk constateerbaar.

De innerlijke mens bestaat verder uit een aantal droombeelden. Een vriend van mij heeft eens gezegd: Wanneer de mens in zijn innerlijk doordringt is het als een jungle en hij ergert zich over de luidruchtige apen die hij overal ziet slingeren zonder te beseffen dat hij er zelf ook een is. Dat laatste slaat natuurlijk niet op u, ik zou u nooit apen durven noemen en wat u bent weet u zelf, neem me niet kwalijk. Maar het is een beeld van een wereld. Voor sommige mensen is het een droomwereld. Een wereldje waarin ze zelf alles zijn en alles kunnen. En voor anderen is het weer iets waarin ze voortgedreven worden of waarin ze misschien richting geven, een soort toek, gids zijn, die de anderen naar de juiste plaats voert. Het zijn allemaal wensdromen natuurlijk, maar het geeft je een heel aardig beeld van wat je innerlijk bent. Als u altijd weer in de wereld alles op uzelf betreft dan moet u begrijpen dat u daardoor probeert uzelf op te leggen aan uw wereld. Dit nu is onmogelijk. Probeer uw visie te veranderen en uw wereld zal ook veranderen. Niet dat die wereld eigenlijk anders wordt, maar die reageert anders.

Wanneer je in die droomwereld probeert door te dringen dan zul je ontdekken dat je een heel deel vooropgezette denkbeelden hebt. Je komt terecht in krochten en gongen. Je gaat misschien door een onderwereld. Misschien voel je jezelf als een koorddanser of een trapezewerker boven een onbekende duisternis.

Misschien denk je dat je door allerhand gangen ergens een tempel gaat betreden. Je voorstellingen zijn niet kwaad, maar ze zijn niet reëel, dat moet u onthouden. Datgene echter wat die tempel in u oproept, datgene wat dat koorddansen, trapezewerk, door duistere krochten gaan bij u wakker roept is reëel. Het zijn de drijfveren in uw persoonlijkheid.

Het is gemakkelijk te zeggen: Mens wees niet bang, maar het werkt meestal niet. Het is verstandiger om te zeggen: Besef waar je bang voor bent en probeer het te hanteren. En dat is eigenlijk datgene wat je door deze innerlijke wereld te bekijken en eens af te vragen wat het is, kunt doen. Je kunt dichterbij komen bij de werkelijkheid van de mensen in de wereld die om je heen ligt. Dat is niet altijd, ik zal het er meteen bijvertellen, erg vreugdig. Er zijn heus wel eens grote tegenslagen omdat je het anders had verwacht. Maar wanneer je begrijpt dat dat allemaal normaal is, dat het deel is van de kwaliteiten en eigenschappen van de anderen, dan mijn vrienden, zul je ook gaan beseffen dat al deze dingen eigenlijk onbelangrijk zijn.

Een groot gedeelte van de wereld in uw moderne tijd gaat uit van het standpunt dat een ander moet. Men moet zorgen voor dit. Ik heb recht op dat. Dat kan in uw maatschappij zo geregeld zijn, maar vraag u af wat geef ik, niet wat neem ik. Wat geef ik, want datgene wat je geeft aan de wereld komt terug maar het komt niet terug in de vorm waarin jij het zoudt willen zien.

In de komende tijd zijn er grote veranderingen te verwachten, dat kan iedereen op zijn vingers natellen, dacht ik. We hebben te maken met een tijd waarin bijvoorbeeld de economie van veel landen moet worden herzien. Er zijn situaties ontstaan die in feite onhoudbaar zijn. Kijk maar naar wat in Brazilië gebeurt op het ogenblik. Ze zeggen eenvoudig: We kunnen onze schulden niet afbetalen en doen het voorlopig ook niet. Betalen ook geen rente. Dan zegt iedereen: Ja, maar dat is toch onmogelijk. Maar er zijn zoveel landen en zoveel mensen die zwaar in de schuld zitten, dat ze eindelijk moeten beseffen: Wij kunnen deze last niet dragen en dan moet je kijken welke last je wel aankunt. Je moet zelf uitmaken wat je kunt en niet kunt en dan pas, wanneer je weet: Dat kan ik zijn, dat kan ik doen, dat kan ik geven, kun je in die wereld de verandering inderdaad bewuster beleven en gelijktijdig zelf beter zijn.

Er bestaan termen die in deze tijd niet bepaald dierbaar zijn, zoals discipline. Ik ben niet een van dezen die u zullen aanraden om een discipline te scheppen waarin iedereen gelijkgericht gehoorzaamt. Aan de andere kant geloof ik dat mensen pas werkelijk kunnen leven wanneer ze geleerd hebben zichzelf te beheersen. Je moet niet de slaaf zijn van een ander, je moet de heer zijn van jezelf. Je moet op grond van innerlijk weten, op grond van verstandelijk overwegen, een keuze kunnen maken en je daar ook inderdaad aan houden. Je hoeft heus niet alle wetten op te volgen die voor jou worden uitgedacht. In veel gevallen heb je er weinig aan. Maar innerlijk weet je welke regels en welke wetten voor jou eigenlijk gelden en wanneer je denkt dat dat verkeerd is: U hebt een schuldgevoel wanneer u ertegen ingaat. U hebt het gevoel van het hoort niet of het mag eigenlijk niet. Dan moet u het ook niet doen. Niet omdat het op zichzelf verwerpelijk is of zo, of goed is, maar doodgewoon omdat het niet bij u past. Vind door zelfbeheersing die wijze van leven, van reageren, van denken, die bij u past. Want het zijn niet alleen maar de grote omwentelingen op sociaal en economisch gebied waarmee u in het lopende jaar hier en daar sterk geconfronteerd zult worden. Het zijn daarnaast de beslissingen die u zelf moet nemen ten aanzien van de samenwerking met anderen. Geweld misschien. O geen wereldoorlog, maar geweld. U zult zelf moeten beslissen of bepaalde dingen aanvaardbaar zijn of niet. Er zullen een aantal ongelukken zijn in atoomreactoren waarbij waarschijnlijk één ernstig in Frankrijk. En u zult moeten aandringen op een duidelijk maken van wat er eigenlijk aan de gang is. Want als u niets weet dan kunt u niet steunen en u kunt niet werkelijk tegenwerken. Bijvoorbeeld. Er is een ongeluk geweest in een uraanverwerkend bedrijf. Officieel waren er slechts twee werknemers licht besmet. Op het ogenblik worden er reeds negen toegegeven. Het getal zal, wanneer men eerlijk is, oplopen tot zeventien waarbij een aantal besmettingen van ernstige aard met zeer waarschijnlijk als resultaat pernicieuze anemie of iets dergelijks, dus een bloedarmoede of bloedkanker zelfs.

Dergelijke dingen zijn op zichzelf niet zo belangrijk. Zestien mensen, het is natuurlijk vervelend, maar wat zijn zestien mensen op die miljoenen? Maar het gaat om de vraag: Weet u werkelijk wat er aan de hand is? Welke de werkelijke gevaren zijn? En wanneer u zich daarmee bezighoudt dan zult u al heel gauw ontdekken dat niet alleen maar in politiek en ander opzicht, maar wel degelijk ook in persoonlijke verhoudingen moet worden gekeken naar de feiten, de werkelijkheid en dat u dan op grond van uw innerlijk gevoel en weten een keuze moet doen en u daar moet aan houden.

Ja, op het gevaar af dat ik de toekomst voorspel, maar dat doe ik heus niet, wil ik u wijzen op het feit dat we praktisch vanaf 1963 en waarschijnlijk al iets daarvoor hebben verteld dat 1987 een belangrijk jaar is. Het is een jaar waarin de beslissing waarschijnlijk valt over oorlog en vrede voor de komende vijftig jaar. En die beslissing valt niet zonder meer. U bent er deel van. Het is een jaar waarin samenwerking plotseling een ander gezicht kan gaan krijgen en daardoor meer menselijk zal worden. En dan moet u ook bereid zijn om menselijk mee te leven met de anderen.

Wij verwachten nog steeds dat in de komende vijf jaar gevoelens van onderlinge aansprakelijkheid, broederschap, verwantschap, hoe u het zeggen wil, bij steeds meer mensen wakker zullen worden en zullen voeren tot een ander samenwerkingspatroon onder de mensen dat dan zeer waarschijnlijk voor de eerste 60-70 jaren bepalend is voor de nieuwe maatschappelijke verhoudingen.

Maar het gaat niet alleen om de maatschappelijke, maar ook om geestelijke zaken. En bij de geestelijke zaken zijn ook weer een paar punten. Wij hebben natuurlijk niet alleen maar te maken met materiële veranderingen of veranderingen in de samenleving. Wij hebben daarnaast te maken met zeer grote innerlijke veranderingen die zich eveneens in deze tijd gaan afspelen. U zoudt het misschien zo kunnen stellen: De bijna kinderlijke mens begint langzaam maar zeker te groeien naar volwassenheid en daarbij leert hij opeens dat zijn pretentie van weten en gezag niet voldoende is. Dat hij dat moet bewijzen door zijn beheersing en door zijn zelfbeheersing, zijn persoonlijke keuze en overleg. Dat kan alleen maar wanneer er in de mens iets wakker wordt van een nieuwe wereld, van een ander begrip van werkelijkheid.

Een paar interessante gegevens: Het aantal mensen met paranormale begaafdheid; gevoeligheid voor paranormale verschijnselen is in de afgelopen zeven jaren bijna vertienvoudigd. Deze verveelvoudiging van het aantal sensitieven neemt in dezelfde omvang a.h.w. ook in de komende jaren toe. Het is een soort kubuseffect. Dan mogen we aannemen dat steeds meer mensen steeds meer gaan aanvoelen. Empathische gevoeligheid zal waarschijnlijk de eerste voor de mens zeer belangrijke ontwikkeling zijn. Laat ik het zo zeggen: Wanneer je iemand slaat en je voelt zelf hoe die ander de slag voelt, dan sla je minder en overlegt wanneer het noodzakelijk is. Daarnaast zien wij een aantal telepathische begaafdheden opkomen die op dit ogenblik misschien niet zo belangrijk zijn omdat ze te weinig beheerst worden en te incidenteel zijn. Maar steeds meer beginnen mensen delen van het denken van anderen a.h.w. aan te voelen. Wanneer dat doorgaat, wordt het steeds moeilijker om jezelf omtrent jezelf te bedriegen, maar het wordt ook steeds moeilijker om anderen te bedriegen. Een bewust ~~ordningseffect~~ **ordningseffect** dat in de komende jaren ongetwijfeld ook van groot belang is.

Dan zien we verder en dat is, dacht ik, een soort puberteitsverschijnsel van de mensheid, dat het aantal mensen dat paranormaal kan manipuleren, telekinese en dergelijke, vervorming en zo, toeneemt en dan wil ik het niet hebben over Uri Geller die paranormaal begaafd is inderdaad en daarnaast een handig goochelaar die het goed verkoopt, maar ik wil het hebben over mensen die bijna per ongeluk eens kijken of ze een lepel kunnen verbuigen en dan ontdekken: Hé, het gaat. Overigens is er het beste succes als het geen zilveren lepels zijn, niet alleen om de last die je nadien krijgt als het gebogen is, maar ook omdat bepaalde metalen minder gevoelig zijn voor deze invloed die in feite niets anders is dan een tijdelijk lossen maken van een moleculair verband. We zien dat dergelijke mensen ook in staat zijn om op afstand bepaalde dingen te beïnvloeden. O, het is niet veel. Misschien valt er iets kapot wat ze niet graag zien. Misschien gaat een deur op het juiste ogenblik open of blijkt dat iets dat onmogelijk is, toch haalbaar is, want zo gaan die dingen.

Het aantal mensen dat deze begaafdheid in zekere mate bezit schat ik voor de gehele wereld op dit ogenblik op 2 500 000. Het aantal mensen dat er bewust gebruik van maakt is helaas met honderden te tellen. Maar als je de gave hebt en je wordt steeds meer ermee geconfronteerd leer je ze bewust gebruiken. En dan het aantal mensen dat bewust of onbewust contacten maakt met onze wereld, dat neemt ook enorm toe. Het is niet alleen maar een vorm van geloof. Het is heel vaak een reeks van innerlijke belevingen die, zij het helaas nog voorlopig op persoonlijk vlak, bewijskracht hebben. Het weten van een voortbestaan na de dood, het beleven van delen ervan, zal ongetwijfeld ook bijdragen tot een veranderde opvatting ten aanzien van de waarden in het stoffelijk leven dat u nu kent.

Al deze dingen bij elkaar tonen aan dat u zit in een wereld waarin onzekerheden, grote veranderingen en de daaruit voortkomende conflicten niet te vermijden zijn. Nu kun je natuurlijk je daarover beklagen. Iedereen de schuld gaan geven. Natuurlijk zijn er altijd wel een paar koppen van Jut. Ronald Reagan bijvoorbeeld. Ik wil ze nu niet in België zoeken, daar zitten ze ook, of Maggie Thatcher nemen of andere. Maar gewoon het de schuld geven aan anderen: Ja maar, die had het moeten doen. Neen, u hadt anders moeten zijn of u hadt verstandiger moeten zijn. Probeer het de schuld geven aan anderen te beperken. Wanneer u dat doet zult u meer innerlijke rust kunnen vinden. Innerlijke rust maakt het mogelijk om innerlijk op te stijgen tot één van de energieniveaus waarover ik gesproken heb. En dat betekent dat uw mogelijkheden in uw wereld in feite toenemen zolang u zich houdt aan de programmering, aan de doelstelling zou ik haast zeggen die verbonden is met uw tijdelijk leven in deze stoffelijke wereld.

Nu zal het u bekend zijn dat het moeilijk is uw aandacht op bepaalde dingen te richten. Iemand die wil mediteren zit zich af te vragen: Heb ik de melk nu wel of niet uitgedraaid? Iemand die probeert om innerlijke vrede en rust te vinden zit zich ondertussen toch nog een beetje te ergeren over de burens die altijd zo'n lawaaierige dingen aan hebben staan. Van die dingen. Dat is erg moeilijk tenzij je er een bepaald proces voor gebruikt.

Mag ik u hier de zaalsuggestie, om niet te zeggen een vorm van lichte hypnose voorstellen? Ontspan u. Sluit de ogen. Begin voor uzelf één bepaald beeld of één klank op te bouwen tot die bijna werkelijk is geworden. Zeg tegen uzelf voortdurend: Wanneer ik dit bereikt heb, heb ik het symbool bereikt van mijn rust, van mijn vrede. Hierdoor kan ik ingaan tot een wereld van vrede. U zult met verbazing ontdekken dat het steeds herhalen hiervan inderdaad werkingen heeft. Het is in feite een psychologisch foefje waarbij je de psyche verdooft door een voortdurende intense herhaling van een of meerdere begrippen. Maar het helpt u wel om u van de buitenwereld te isoleren. Zodra u het gevoelen hebt dat u iets volkomen ziet, volkomen hoort, ik geef maar voorbeelden, er zijn zelfs nog andere wegen, dan zegt u tot uzelf: Van hieruit begint de vrede, ik heb het niet meer nodig. Dit is de vrede, de rust. En zeg dan niet dat moet stil zijn. Zeg: Laat de vrede tot mij spreken. Suggestief proces. Maar als u zegt dat de vrede tegen u moet spreken, gaat u de dingen die u ervaart voor uzelf verbaliseren. U gaat er woorden van maken. U gaat het voor uzelf begrijpelijk maken op stoffelijk niveau. Hebt u energie nodig en denkt u dat u eraan tekort komt, gebruik hetzelfde proces. Maar als het over kracht gaat, noem het levenskracht, ik noem nu maar wat op, gebruik een symbool daarvoor dat voor u betekenis heeft. Het kan een kruis zijn, de moeder Gods, het gouden licht, wat u maar wil. Zeg tegen uzelf, -Ik neem het gouden licht nu maar, -: Het gouden licht is rond mij. Het gouden licht is steeds sterker stralend rond mij. Ik voel hoe het gouden licht mij beroert alsof het de zonijs. Ik voel dat het gouden licht mijn wezen doordringt, steeds sterker, mij opladend met kracht. Ik word sterker, ik word evenwichtiger. Ik voel mij gelukkig. En houd die toestand even aan. Met verbazing zult u vaststellen dat u veel meer energie hebt opgenomen dan normaal. Dat u zich vitaler voelt en dat u, dank zij deze op zichzelf suggestieve methode, plotseling veel juister en veel vastbeslotener kunt reageren dan voor die tijd.

Kijk en dat zijn dan de dingen waarop u op een eenvoudige manier uzelf in deze tijd van toch toenemende verwarring en verandering kunt handhaven, ja zelfs uw ik kunt maken tot een belangrijke factor voor anderen in een ontwikkeling die noodzakelijk, goed en onvermijdelijk is.

Ik heb alles maar uit mezelf zitten te vertellen omdat ik het belangrijk vind. Wat denkt u ervan? Als u niets zegt is het ook een antwoord. Ik heb opzettelijk de vraag niet zo gesteld dat je kon zeggen: Nou ja u zwijgt en wie zwijgt stemt toe. Dat is overigens een methode die steeds meer in omloop komt. De zwijgende meerderheid regeert overal omdat iedereen die te druk bezig is met wat anders om te zeggen tot de zwijgende meerderheid behoort en wordt gerekend. Dus, een aantal voetbalfans die onderling aan het overleggen zijn of ze misschien toch de fans van een andere club in elkaar zullen trappen en daardoor niet meedoen aan een onderzoek of iets dergelijks, of een stem uitbrengen of iets anders, die worden dan tot de zwijgende meerderheid gerekend en zo zwijgend zijn ze niet, voor~~da~~ als ze op het veld komen.

Realiseer u gewoon: al die dingen waar ik over praat zijn deel van uw dagelijkse werkelijkheid. U hoeft niet zwijgende meerderheid te zijn, tenzij anderen u daarvoor willen verslijten, zolang u handelt vanuit uw eigen begrip van juistheid. En wanneer u dan verder het volgende nog wilt overwegen, zult u misschien nog duidelijker zien waar u staat of waar u bent.

Er bestaat het woord taak. Taak betekent opgedragen volbrenging. Uw taak is door uzelf gesteld. U hebt bij de incarnatie een keuze gemaakt voor een bepaalde hoeveelheid mogelijkheden. Innerlijk bent u een bepaalde persoonlijkheid, een bepaalde kracht. Het is uw taak binnen uw mogelijkheden en op uw plaats datgene wat u bent zo duidelijk mogelijk uit te drukken en hierdoor anderen de mogelijkheid te geven eveneens zichzelf te zijn, zichzelf te ontdekken. Het woord taak is natuurlijk nooit zo leuk. Het is veel eenvoudiger een bestelbon uit te schrijven voor de eeuwige zaligheid dan die te zoeken terwijl ze in u leeft. En toch, heeft zelfs niet Jezus gezegd: Het koninkrijk Gods is in ulieden? Neen, niet in ULIEDEN, maar IN ulieden. In de kern van uw wezen ligt datgene wat wij harmonie noemen; koninkrijk Gods, perfect bewustzijn, enz. U bent er deel van. Dan moet u begrijpen dat als God en zijn koninkrijk in u wonen, u geen gids nodig hebt om er naartoe te komen, maar dat u moet leren het in uzelf te vinden en te bereiken. En wanneer het koninkrijk Gods een vredesrijk is, dan betekent dat dat de vrede in u bestaat, deel is van uw wezen. Dan moet u niet wachten tot anderen misschien vredelievend zijn, maar vrede in uzelf ontdekken en leven.

U hebt een taak gekozen toen u op aarde kwam. Deze taak hangt altijd samen met het geheel dat binnen u leeft. Alle andere mensen, alle gebeurtenissen, al datgene waarvan u kennis heeft, waarin u zoudt kunnen ingrijpen, behoren tot uw taak. Maar het is niet uw taak anderen te overtuigen. Het is uw taak om zelf juist te leven en te zijn. Daarvoor heb je innerlijke kracht nodig. Ik heb geprobeerd u duidelijk te maken hoe u die bereiken kunt.

Nu zullen er mensen zijn die zeggen: Ja die taak, daar begin ik dan wel aan. Wees voorzichtig. Wanneer u kijkt naar wat uw werkelijke, uw wezenlijke taak is, dan zult u ontdekken dat ze vaak heel moeilijk te vervullen valt, tenzij u eerst de kracht in uzelf zoekt. Ik heb u de methodes gegeven. Probeer ze een keer. Ik zeg niet dat het de enige weg is, maar ik zeg dat het de weg is die de meeste mensen kunnen gaan. En als u vindt dat hetgeen ik heb gezegd over zelf-suggestie en dergelijke dingen een beetje onzin is, probeer het toch een keer. Suggestie in zichzelf is een kracht. Niet omdat ze zonder meer bestaat, maar omdat ze iets wakker roept ook wanneer het anders is dat wel bestaat. Misschien mag ik mijn betoog sluiten met wat meer suggestieve benadering.

U bent deel van God. God is deel van u. Het heelal bestaat uit kracht. U bent deel van het heelal, daarom deel van alle kracht. U bent deel van licht want u hebt bewustzijn. Het volledige licht is het goddelijk bewustzijn, het is er altijd voor u in zoverre u het kunt beseffen en aanschouwen. U bent niet machteloos. U bent niet te klein of te groot. U bent deel van alle dingen, van alle mensen, van alle werelden, van alle geest. Besef dit. En zeg tot uzelve Uit de kracht van de geest, uit de kracht van God, uit de kracht die ook in mijn wezen woont wil ik genezen waar genezen kan worden, wil ik helpen waar geholpen kan worden, wil ik uitstralen dat niemand in het duister vertoeft, en wil ik het gebeuren vinden op een wijze waarin voor mij God spreekt.

Mijn wezen bevestigt dat de kracht uitvloeit over deze wereld. En in mijzelf vraag ik de kracht om steeds meer mezelf te zijn, evenwichtiger, sterker, gezonder. Want deze kracht is in u. Deze kracht is rond u. Gij zijt deel van deze kracht. Onverbreekelijk verbonden zijt ge met deze kracht die zelfs meer is dan liefde omdat ze een werkelijk deel vormt van alle dingen. Aanvaard alle leven. Beleef uzelve. Aanvaard alle kracht maar richt de kracht, vanuit, door, en met uzelve. Zoek werkelijkheid. Niet uw werkelijkheid, maar datgene wat in u leeft en weerkaatst wordt in alle dingen waaraan u denkt, waarmee u contact hebt. En met deze wapens kunt u chaos verslaan. Met deze wapens kunt u uzelve vinden in een juistheid van leven en in een vrijheid van beleven. Uit al deze dingen kunt u keren tot een werkelijkheid die geen einde kent. Eeuwig zijt ge, niet uw vorm, maar uw wezen. Eeuwig is de kracht, niet in uw vorm, maar deze waaruit uw wezen is opgebouwd en onvergankelijk is al datgene wat behoort tot de werkelijkheid die je nu slechts ten dele kunt beseffen.

Ik heb u gewaarschuwd, het is een suggestieve benadering, maar datgene wat ik gezegd heb berust op feiten. Natuurlijk, het is een beetje anders geformuleerd dan u het zou doen. Het is uw werkelijkheid.

Beste vrienden, vind uw innerlijke werkelijkheid, werk ermee, wees uzelve en vind zo de kern van alle dingen die ons allen omvat, waarin, waaruit, waardoor wij allen leven en bestaan.

- - - - -

IMPROVISATIE

- - - - -

Blauw- dankbaar- orde.

Als je blauw bent en men roept u tot de orde dan bent u niet dankbaar.

Blauw, dat is wat is het leven slecht. Maar wordt dat dan gezegd is het oprecht gemeend, is het oprecht gevoeld of is het eigenlijk bedoeld als schuld aan anderen te geven omdat je zelf wel voelt, ik heb een klein foutje gemaakt in het leven. Veel met mezelve ingenomen, ben juist daardoor hierheengekomen tot al die angstige en wrede dromen. Maar ben je aan jezelf trouw en durf je aan jezelf geloven, desnoods ook in een kracht van boven die in je leeft en je geleidt, dan wordt het plotseling stralend rond je, dan wordt het lichte werkelijkheid. En zou je dan naar boven kijken, 't is niet het licht dat je daar ziet. Het is een hemels blauw dat je maar net nog kunt verdragen, want werkelijk licht verdraag je niet. En mag je dan met al je vragen, met al die zorgen, al die pijn, door het leven verder jagen en soms in 't eigen denken ook het slachtoffer van anderen zijn? Toch zul je weten in dit lichten, in dit leven in die kracht wordt mij zoveel steun gegeven dat heel mijn leven toch moet worden één lied waarin wordt dank gebracht aan Hem die leven mij gegeven. En zoek ik zo de werkelijkheid, ik zeg u: Kracht op al uw wegen is het die u tot het doel geleidt.

- - O - - D - - V - -